

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות כו.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ככה צנכס
בתיב ככה: (ב) ד"ה שלמי
ל' חודש ד"ה חיה:

גליון הש"ס

מִתְנִי' הַסּוּלָת וְהַשְׁמָן
מֵעֵבֶבִין. עֵיין לִקְמֹן דף מד
ע"ב חֲסִמּוֹס ד"ה הַסּוּלָת:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

משום ⁷ זה אלי ואנוהו: י
ישעל מזבח הזהב ושעל
דבר של ציבור ודשגזירי נ

כל עבודותיו נתפסו כפר העלם כמו כפר
משיח האמור למעלה הימנו והא ליכא למי
עליהם וגו' ואמורין לא מעבדי כפרה, אלא
לשם הפר דמשמע דמאחרינא יליף דלא
שלו והכי משמע ועשה לו כפרה כחתי
יב' ובשאר דמ'.

ה"ר דכתיב על העצים על
שם חסר כל שהוא
לכש וחי ההין

¹⁶ דעל העצים כתיב כי תיבעי לך אליבא דמ"ד ¹⁶ על בסמוד מאי ה"ג על בסמוד או דלמא על העצים דומיא דעל המזבח מה התם על ממש אף ה"ג על ממש תיקו: מתני' "הקומץ מיעוטו מעכב את רובו

^א עשרון מיעוטו מעב את רובו היין מיעוטו
ממעב את רובו השמן מיעוטו מעב זה
רובו *^ב הוסלת והשמן מעבין זה את זה
הקומץ והלבונה מעבין זה את זה: גמ'
מ"א אמר קרא מלא קומצו תרי ימיני עשרון
ממעוטו מעב את רובו מאי טעמא אינן קראן
מסלתה שאם חסרה כל שהוא פסולה היין

מִיעוּטוֹ מַעֲבֵב אֶת רֹכֵב כַּהֵּן הַשֹּׁמֵן מִיעוּטוֹ
מַעֲבֵב אֶת רֹכֵב דְּמִנַּחַת נִסְכִּים כַּהֵּן ^ב וּמִנַּחַת
נִגְדָה אִמֹר קִרָא וּמִשְׁמַנָּה שֹׁאֵם חֹסֵר כָּל שְׂהוּא
מִפְסֹלָה הַשֹּׁמֵן וְהוֹסֵלֵת מַעֲבֵבִין וְהָ אֵת זֶה
מִפְסֹלָתָהּ וּמִשְׁמַנָּה מִגִּירָשָׁה וּמִשְׁמַנָּה הַקּוֹמֵין
וְהַלְבוּנָה מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה עַל כָּל לְבוּנָתָהּ
וְיֹאֵת כָּל הַלְבוּנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה: מִתַּנִּי^א
שְׁנֵי שְׁעִירֵי יִהִ"כ מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה יִשְׁנִי כִבְשִׁי
עֶצְרַת מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה ב' חֲלוֹת מַעֲבֵבֹת
זֹו אֵת זֹו שְׁנֵי סִדְרִין מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה שְׁנֵי
בִּיכִין מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה הַסִּדְרִין וְהַבִּיכִין
מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה ב' מִינִים שְׁבִנּוּרֵי ג' שִׁבְעָפָרָה
וְד' שִׁבְתוּדָה וְד' שְׁכָלוֹב: וְאַרְבַּע שְׁכִמְצוּרָה
מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה שְׁבַע הַזֹּאוֹת שִׁבְעָפָרָה
מַעֲבֵבֹת זֹו אֵת זֹו עִז' הַיּוֹת שְׁעַל בֵּין הַבְּרִים
שְׁעַל הַפִּרְכָּת שְׁעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב מַעֲבֵבֹת זֹו אֵת
זֹו: גַּמ' שְׁנֵי שְׁעִירֵי יִהִ"כ מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה
חֻקָּה שְׁנֵי כִבְשִׁי עֶצְרַת מַעֲבֵבִין זֶה אֵת זֶה
הַיּוֹה שְׁנֵי חֲלוֹת הַיּוֹה שְׁנֵי סִדְרִין חֻקָּה שְׁנֵי
בִּיכִין חֻקָּה הַסִּדְרִין וְהַבִּיכִין חֻקָּה שְׁנֵי
מִינִים שְׁבִנּוּרֵי דְכָתִיב כֵּן יַעֲשֶׂה ג' שִׁבְעָפָרָה

חוקה ארבעה שבתורה דאיתקש לנוי
בכתיב³ על יזכ תודת שלמוי² ואמר מר
שלמוי לרבות שלמי נזיר וארבעה שבמצורע
דכתי' 'זאת תהיה תורת המצורע' ד' שבלולב
ולקחתם לקיחה תמה אמר רב חנן בר רבא
ל"ש אלא שאין לו אבל יש לו אין מעכבין
מיתובי ד' מינין שבלולב ב' מהן עושין פירות

וְקִוְיָהּ לְשֹׂאֵן עוֹשֵׂין ¹¹ וְשֹׂאֵן עוֹשֵׂין פִּדְוֹת יִהְיֶה יֵצֵא יְדֵי חוּבְתוֹ בְּהֵן עַד שִׁיְהוּ כּוֹלֵן בְּאִגְרָה בְּשִׁיְהוּ כּוֹלֵן בְּאִגְרָה אַחַת שְׁנָאֵר ¹² הַכְּנוֹת בִּשְׁכָּר בִּין אִגְרָה בִּין ¹³ לֹלֵב בִּין אִגְרָה בִּין אִגְרָה כִּשְׁרֵי שְׁאִינִי אִגְרָה פִּסּוֹל מֵאִי טַעֲמָא וְר' מֵה לְהֵלֵן בְּאִגְרָה אֶף כָּאן בְּאִגְרָה וְר' אֵאוּבֹה אֵאוּבֹה הָא ¹⁴ דְּרֵתִי ¹⁵ לֹלֵב מִצּוֹת לְאִגְרָה וְאִם לֹא אִגְרָה אִמְאִי כִּשְׁרֵי אִי רַבְנֵי מֵאִי יִתְהוּדָה

הזאות שבפרה מעכבות זו את זו חוקה
בת מעכבות זו את זו דיה"כ כתיב חוקה
בוכבים פ' בדתיא"א * ויזשה לפר באשר ויזשו

מח, חן מיומנת הכבד ושמי הכליות
הזר אקסטרני לה מלתא דהאי
דמיה וספרטה כן כחקך דלה
דעניני למוליה, אלא ועשה כאשר
מיו ושנה עליה לעבד שאל חסר

וּמִשְׁמַנָּה. לְגַבִּי עֵיכוּצָא דְנִפְשֵׁי
יִשְׁתֵּה הַכְּתוּב אֲבָל לְמַעֲבָדִין זֶה אֵת
כְּדַפְרֵישֵׁי לֵעִיל (דף יט.) מ"ר:
אֲזוּב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת א' וְאֶפְרֹרְיָן א'
מִמֶּס חֵיס לֹא שֵׁנִי אֲבָל לְפִי שְׂהִי עֲמַרְב
בְּהֵם הֵדֵם דְּכַמְכִּי (ויקרא יד) וְטָבַל
אֹתָם בְּדָם תִּמְנֶה לָלֵךְ חֲשִׁיב הַזֹּאֵת
לְהַנֹּרֶע לְמַעֲבָדָת וְזֶה אֵת ו' וְיִלְלֵה דְמַנָּה
וְשֵׁנִי דְהָא לֹא חֲשִׁיב גַּם דְּפִרִּים וְאֵלִיִּם
דְּהֹג דְּכַמְכִּי זִכְרֵה (במדבר ט') כְּמַסְפֵּט
לְעַבְדֵּי וְאִיִּם טוֹבָלָה. מ"ר:

ולקחתם לקחתם תמה. י"מ
דביוס ז' סגי צחד
ממ' מיינס ומצרך על נמילת לולב
כמו אמרו דשרי חקר ולא צנין
תמות אלף ביום ראשון ב' ולדבריהם
ביום שני תיסקי שיטול האחד בשביל
כולם ויתא דצטקו לולב הגזול (סוקה)
זכר: צנין לולב ועצרה (שם) (סוקה)

וְדַרְשִׁין מוֹלֶקֶתָם לְקִיחָהּ לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד מִדְּכֹתֶיךָ וְלִקְחָתָם לְשׁוֹן רִבִּים וְלֹא
וּכְכֹתֵיךָ וְלִקְחָתָם בָּא אֵלָּא כִּי הֵיכִי דְעִיקָר
לְקִיחָהּ קִימָא אֲכֹלָהּ יוֹמִי הוּא הֵדִין
לְקִיחָהּ תַּמָּה בָּא דְבִעֵי לְקִיחָתָא ד' מֵינִים
אֲכֹלָהּ יוֹמִי וְלִקְחָתָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד
אֲבָל חֲמוּסֵי שֶׁל נִזְמָן וְכִי לִרְבִּי לְחֻמְּוֵי

שאלו וקולו לא צני אלא ציוס ראשון.
לא שנו אלא שאין לו אבר י
 בהלכות גדולות
 מעבדין. פי' בהלכות גדולות
 לולב יש לו אין מעבדין לולב
 עד דמגבה להו כהדי הדדי לא
 אי מגבה חד חד למודיה
 דמי דק"ל לולב אין צריך אגודה
 ור"מ הגיה כספרו (ו' ל"א פירוש

[illegible]

לא גמרי קיחה קיחה. אע"ג דגמרי קיחה קיחה משדה עפרון בריש קידושין (דף ג.) שמה הך דהכא אינה מופנה א"ר קיחה קיחה גמרי לקיחה לקיחה לא גמרי. מ"ר:

וַעֲשֵׂה בְּאֵשׁ עֲשֵׂה בּוֹ. צְרִיטָא
 12 מִיִּתְנִיָּא צִפְרֵק צ"ט ב"ה
 (13 חֲסִים לֵט.) וְהָתָם מִפְרָשׁ לֵה שְׁפִיר. מ"ר:

קוקין לעושיין פירות ואין אדם
תוכן וכן ישראל בהרצאה עד
ממעותיו ואגדתו על ארץ
נו אגוד כשר ר' יהודה אומר
ידה גמר קיחה קיחה מאגדת
לא גמרי קיחה קיחה כמאן
אגוד כשר כמאן אי כרבי
זוה לעולם רבנן ומאי מצוה
בע הזאות שעל בין הדברים
פפר כהן משה ודפר העלם
לפר מה ת"ל לכפול הזאות
שאם

בנסכים כתיב ככה: [ב] משמע: [ג] מחיבות גרש עד תיב
אן ושייך לקמן אחר תיב גמ' קודם ד"ה כן יעשה: [טו]
חמץ וחלות ורקיקין ורבוכה בפרק התודה הס"ד ומה"ד
כל ש צבור בין דפר הון משחח כדמפרש בירקיא: [טז]
אשרון ולא תהירא דבריהם: [גז] ולקחת ואינו כן דהת
מה עיי' בחס' ד"פ לרוב הגוול: [סז] (דא ודא)

עין משפט
נר מצוה

עב א מ"י פ"ג מהל'
מעה"ק הלכה יד:
עג ב מ"י פ"ב שם הלכה ה:
עד ג מ"י פ"ב שם הלכה ה:
עה ד ה ו מ"י שם פ"ג
הלכה יד:

עו ז ח מ"י פ"ח מהל'
תמידן ומוספין הלכה
ד:
עו ט י מ"י שס פ"ה הלכה

עַד כִּי מֵי פֶּטֶם מַהֲלִי מַעֲשֶׂה
הַקְרִבְנוֹת הַלֵּכָה כִּד:
ל [מִי] פֶּטֶם מַהֲלִי פֶרֶה
אֲדוּמָה הַלֵּכָה צ:

הלכה ה' טור ש"ע א"ח
סימן תרנ"א קע"ף יב:
פ' ג' מ"י פ"א מהלכות
טומאת צרעת הלכה א':
פ"ה ס' מ"י פ"ד מהל' פרה

הלכה א:
פב ע מיי פ"ב מהלכות
פסוקי"מ הלכה ג:
פג פ מיי פ"ו מהל' לולב
הלכה ו טו"ש"ע א"ח סי'
תרנא קעף א:

תורה אור השלם

1. וְהֵבִיאה אֶל בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשֶּׁם מֶלֶא
קָמְצוּ מִסֹּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל
כָּפַל לְבִנְתָּהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת אֹפְרֶתָהּ הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

2. והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה
וצאת כל הלבנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח
ריח ניחח אורחה לני:

וּקְרָא ו' ח
3. עַל חֵלֶת לֶחֶם חֻמֵּץ
וּקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל זִבְחַת תּוֹדֹת
שְׁלָמִים: וּקְרָא ז' יג
4. זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת
הַמִּצְוָה בְּיוֹם שְׁתַּחֲרָתוֹ
וְהִנֵּה אֵל הַבְּדִי:

וַיִּקְרָא יְהוָה בְּיָמָיו
5. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם
הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֵבֶת
וְעֶרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:

וַיִּקְרָא כֵּן מִ
6. הַבֹּנָה בְּשָׁמַיִם מַעְלֹתָיו
וַאֲגִדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יִסְדָּהָ
הַקְּרָא לְמִי הַיָּם וּשְׁפָכָם
עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יִשְׁמוּ:

7. עָזִי חֲמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאִנּוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאִרְמַמְנָהּ:

8. וְעָשָׂה לְפָר כְּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְפָר הַחֲטָאתָ בֶּן יִצְחָק לוֹ
וּכְפָר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח

שיטה מקובצת

(א) תיבות דעל העצים כתיב

[illegible]

מנחות ס"א אינו (יד) תיבות
להם (לחוקת: עז) חלות של
בע שבמצורע עץ ארז ואזוב
ות שלמי: (כ) שמן שבתודה:
לא מחלקינן בין יו"ט ראשון